

FORSTADMUSEETS ANSVARSOMRÅDE

Forstadmuseet er et kulturhistorisk museum for Nyere Tid med ansvarsområde i Industrialismens urbanisering - forandringsprocesser, massekultur, multikultur og segregering. Ansvarsområdets tyngde ligger ikke blot i, at det op gennem det tyvende århundrede berørte en overvejende del af den danske befolkning, men også i, at det efterlader en vanskelig håndterlig kulturarv af fysiske anlæg og genstande, som kræver nytænkning for at tilpasses de institutioner og instrumenter, som vi råder over i vores bevaringsarbejde.

Industrialismens forstad dokumenterer den fysiske forandringsproces gennem det tyvende århundrede. Her sker forandringen fra bar mark, og ved slutningen af industrialismen er der knap spor tilbage af det, der var før - selv grundlandskabet er ofte væk. De massive forandringsprocesser har introduceret en ny befolkning, som har fundet deres plads i bylandskabets segregerede sociale og fysiske strukturer.

Industrialismens grundvilkår er massekulturen - masseproduktion og massekonsumtion. Men med massekulturen og urbanitetens frisætning fra ældre værdisæt introduceres også multikulturen, som ikke blot repræsenterer etnicitet men også individuelle muligheder for frit at tilknytte og udtrykke sig. I spændet mellem disse vilkår udfoldede livet sig for en befolkning, som kun havde ét fælles udgangspunkt - de kom et andet sted fra og bor nu det samme sted.

Museets geografiske ansvarsområde er Hvidovre og Brøndby Kommuner, i hvilke museet kan påtage sig Nyere Tids forpligtelserne i henhold til museumsloven.

Baggrund

Den industrihistoriske satsning i Danmark har tenderet til at dreje sig om den industrielle produktion og dens direkte levn. Mindre fokus har der været på de overordnede strukturelle ændringer i samfundet, som industrialismen medførte. Det 20-århundrede er om noget planlægningens århundrede.

Afsmitningen fra den fremherskende romantiske bevaringsholdning, som fokuserer på det enkelte og enestående, har været, at der har været mindre fokus på det endnu ikke romantiserede liv i det socialt segregerede 20. århundredes bylandskabs mindre privilegerede dele.

Industrialismens masseproduktion af f.eks. boliger stiller os overfor helt andre indsamlings- og bevaringsproblematikker end tidligere tiders enkeltstående byggerier i humane dimensioner. Vi står overfor andre dokumentationsopgaver og -former, hvor genstandene byder på nye udfordringer i forhold til indsamling, bevaring og formidling.

Når fortællingen berører massefænomener og store volumener, byder den på nye forhold. Når genstanden f.eks. er industrialiseret storskala projekter som Avedøre Stationsby eller Brøndby Strand, hvor industrialismens fysiske rammer er præget af lav holdbarhed, som ledsages af en mobil befolkning, så bliver det indlysende, at der skal nye strategier til på indsamlingsområdet.

Når masseproduktion og -konsumtion er fundament for samfundsordenen og dikterer livsvilkårene, så bliver selve massen en nødvendig genstand for indsamlingen, undersøgelsen og formidlingen og i mindre grad ældre tiders mere individuelle og "enestående" frembringelser.

Ansvarsområdet er centralt, omfattende og underbelyst og fortjener en indsats fra en række institutioner, som sammen kan generere den fornødne nytænkning.